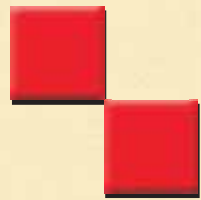

VILA

ČASOPIS ZA LIKU I VELEBITSKO PRIMORJE * PROSINAC 2007. * BR.13 (105) * CIJENA 10 KUNA * ISSN 1331-7059

E L E B I T A

Tema broja:

IZLOŽBA TRADICIJSKIH PROIZVODA LIČKO - SENJSKE ŽUPANIJE

Jesen u Lici

90 IZLAGAČA SA FOTOGRAFIJAMA PROIZVODA I PODACIMA ZA KONTAKT

ŠIME STARČEVIĆ
spomenik u Karlobagu

Dan Velebitskih lovaca

FUTSAL KUPA u poljskoj

VILA VELEBITA
časopis Like i Velebitskog primorja

Osnivač i izdavač:
Udruga Ličana "Vila Velebita"
Ul. kneza Ljudevita Posavskog 37, Zagreb
Tel.: 01/4635-888

Za izdavača:
doc.dr.sc. Milan Vrkljan,
predsjednik Udruge

Glavni urednik:
doc.dr.sc. Milan Vrkljan,

Uredništvo:
Dr. Jure Murgić, Avenka Butković, prof.
Luka Maršić (pomoćnici glavnog urednika),
dr. sc. Željko Holjevac, Tihomir Marjanović,
Jasmina Milinović Katalinić, Ivica Sokolić,
Ana Tomljenović, fra Draženko Tomić,
Lucija Tomljenović

Suradnici:
Jasna Čutić, Josipa Dasović, Dijana Fišter,
Mirjana Greblo, Ana Jelinić, Vlado Marić,
Karolina Vidović Krišto, Mladen Kukina,
Željko Popović, Marin Smolčić, Željko
Mataija, Ana Marija Devčić, Dražen Prša

Jezična obrada:
Jasmina Milinović Katalinić

Korektura:
Avenka Butković

Adresa uredništva:
Vila Velebita,
Ul. kneza Ljudevita Posavskog 37, Zagreb
Tel./Fax.: 01/4635-888
e-mail: urednistvo@vila-velebita.hr
www.vila-velebita.hr

Grafička priprema:
Tihomir Marjanović

Fotografije:
Tihomir Marjanović,
Arhiv Vile Velebita,
Internet photo pages.

Tisak:
Birotisak d.o.o.
Vrandučka 44, Zagreb

Broj žiro-računa:
2360000-1101435362

Cijena jednog primjerka:
10,00 kuna

Naklada: 5000 primjeraka

Upravni odbor Udruge:
dr. sc. Milan Vrkljan, predsjednik, dr. sc.
Ante Bežen, Stjepan Bićan dipl.iur,
Tomislav Crnić dipl.ing, Ivica Francetić
dipl.ing, Nikola Jurković, Ivan Krpan
dipl.ing, Josip Milinković, Damir Miškulin
dipl.ing, Željko Radošević dipl.ing, prof.
Petar Rajković, dr.sc. Ivan Šimunić

Nadzorni odbor Udruge:
Nikola Kostelac dipl.ing,-predsjednik,
Predrag Čudina, Josip Zdunić, dipl.iur

ISSN 1331-7059

IZ SADRŽAJA

Zašto spomenik Šimi Starčeviću u Karlobagu.	2
Starčević	4
"Jesen u Lici" (razgovor sa D. Vlanićem).	6
"Vila" na "Jesen u Lici"	9
"Jesen u Lici" (izlagači).	11
Zasjedanje Hrvatske Biskupske konferencije	50
Futsal Kupa u poljskoj	54
Dan velebitskih lovaca	56
Stari morski vuk	58
Carinarnica u Otočcu	60
Karlobaški šahisti	61
Ličani bacaju peći na drva kroz prozor.	62
Vila Velebita u Brinju	64
16 godina od srpskog zločina u Širokoj Kuli	66
Sabor mladih u Ogulinu	67

Zašto spomenik Šimi Starčeviću u Karlobagu?

Dr. sc. Ive Mažuran: Zašto spomenik Šimi Starčeviću? Odgovor je vrlo jednostavan. Zbog njegovih velikih djela kojima je dokazao da je živio u ono doba, a svojim idejama dokazao nam je da je živio godinama ispred svog vremena.

Kroz samo nekoliko mjeseci, mali usnuli gradić Karlobag smješten u podnožju gorostasa Velebita dobit će obilježje po kojem će ga svaki prolaznik pamti i prepoznati. Karlobag, grad koji još od 14. stoljeća ima sva obilježja grada, povijesno je i kulturno bogato područje, a Šime Starčević, svećenik i jezikoslovac, svakako je najznačajnija osoba te povijesti. Svatko tko imalo poštuje i njeguje riječ hrvatsku ne može ostati ravnodušan prema istinskim ostvarenjima ovoga jezikoslovca. Vraćanjem pod vlast carske Austrije, 1814. godine Šime Starčević, stric Oca Domovine, Ante Starčevića postavljen je na čelo župe u Karlobagu gdje učestvuje u javnom životu grada i revno obavlja svoju svećeničku dužnost. Prije dolaska u Karlobag, 1812. godine u Trstu objavljuje djelo „Nova ricsoslovica iliriska“ u kojem bilježi i razlikuje četiri akcenta riječi u štokavskom govoru kako se i danas bilježe. Zalagao se za štokavski književni jezik ikavskog izgovora na narodnoj osnovi, te u razdoblju od 1849. do 1850. godine u „Dalmatinskom glasniku“ objavljuje u nastavcima gramatiku narodnog ikavskog govora pod nazivom „Ričoslovje“.

Umro je 14. svibnja 1859. godine i bio pokopan u grobnici pored glavnog ulaza župne crkve Sv. Karla Boromejskog, međutim njegov grob i nadgrobni spomenik 1957. godine barbarski su uništeni.

Iz njegove upornosti, zalaganja i pokazanih nam rezultata svi možemo učiti, a nadasve početi njegovati lik i djelo Šime Starčevića. Zato u ovim

jesenskim danima, dok nas bura prikupuje uz kućni prag veseli nas da su se rodile ideje koje će u našem malom mjestu odati dužno poštovanje takvoj velikoj osobi.

Svojim velikim doprinosom hrvatskoj kulturi, Šime Starčević zadužio nas je da mu vratimo bar manji dio onoga što je on dao za nas. Stoga nas veseli postavljanje spomenika ovom velikom čovjeku koji je polovicu svog životnog vijeka dao za Karlobag. Uz Šimin spomenik u ovom gradu svakako nas veseli i namjera da naša škola nosi naziv ovog velikana. Tim činom razvijat ćemo svijest mladih generacija da se, po uzoru na Šimu Starčevića bore za svoje ideale, a ujedno ne zaborave žrtvu i napore hrvatskih velikana u stvaranju hrvatske države.

Među građanima Karlobaga, koji su i prometno i kulturno udaljeni od većih mjesta, ovakva ideja znači početak kulturnih djelovanja na ovom području. Vraćanje usnule tradicije svakako je i početak bolje budućnosti, jer njegujući svoje prethodnike, odgojiti ćemo kvalitetnije nasljednike.

Marija Šegota, jedini živi svjedok štovanja Šime Starčevića u Karlobagu

Na godišnjice smrti Šime Starčevića, priča Marija Šegota, odlazilo se na svetu misu u crkvu Sv. Karla Boromejskog i poslije mise posjećivao se njegov grob. U to vrijeme župnik je bio Zvonko Milinović, rodnom iz Karlobaga, kojega su mučki ubili partizani vješanjem u Gorskom Kotaru. Sjećam se da su u crkvi postojale velike orgulje koje kad su svirale, čulo se preko na otok Pag. Na grobu je pjevao crkveni zbor u kojem sam i sama pjevala, skupa sa drugim mještanima i svim učiteljima iz škole. Kad su komunisti došli na vlast zabranili su nam i spomen na Šimu Starčevića. ►►

zemlje). U zalog za to što mu se nudi morao je staviti neki materijalni polog kojeg on nije posjedovao, zato ostaje začasni kanonik kaptola senjskog i živi skromno do kraja života.

Umirao je vrlo teško, sa svetačkom strpljivošću je podnosio dolazak smrti (po zapisima je vidljivo da je u trenucima smrti imao jedva 30-tak kilograma).

Pokazatelj koliko ga je narod cijenio je njegov pogreb. U tim godinama, povorka koja je nosila pokojnika na ukop kretala se od kuće do groblja najbližim putem kroz ulice. Šimu Starčevića su nosili kroz sve ulice Karlobaga, otvorenog lijesa a povorka je brojila veliki broj ljudi. Kult Šime Starčevića počeo je nakon njegove smrti. Ljudi su se okupljali na njegov rođendan, imendan, godišnjicu smrti i molili za njega i s njime. Mjenjanjem vremena kada je nestalo njegovog groba i bilo zabranjeno govoriti o njemu među ljudima je ostala živa uspomena do danas: sjećaju se i groba i kulta kojeg su započeli.

Zato ta duhovna ostvarenja zaslužuju i danas da budu i materijalno obilježena spomenikom u mjestu i na mjestu gdje je Šime pokopan.

Fra Stjepan Bergovec, Kapucinski samostan u Karlobagu

Za Karlobag se mnogi pitaju čime je Šime Starčević zadužio ovaj grad. Nije uvijek materijalno ono što zadužuje jedan grad, jedno mjesto, jedan narod, nego duhovnost koja proizlazi iz čovjekova života i njegovog duhovnog stvaranja.

Šime Starčević bijaše poslan u Karlobag da bude župnik, gdje je ostao 45 godina, gdje je umro i pokopan.

Šime je bio veličina, po naravi skroman čovjek. Od kaptola senjskog bio je proglašen kanonikom. (Dobiva privilegije kuriju – građevinu kojom bi upravljao i latifundij – posjed

Članovi Odbora za izgradnju spomenika Šimi Starčeviću u posjeti Fra Stjepanu Bergovcu

Ruža Stilinović, učiteljica hrvatskog jezika u Osnovnoj školi Karlobag:

2009. godine slavit ćemo 150. obljetnicu smrti Šime Starčevića, velikog duhovnog vođu i pastira, kao i velikog znanstvenika svog hrvatskog jezika. Svojom rječitosti, sa visokim stilom znanja, kulture i pameti dojmio se i francuskog generala Marmonta kojeg biješe poslao Napoleon.

Šime Starčević je učio svoga sinovca Antu Starčevića, dječaka o 14 godina ljubiti svoga bližnjega, riječju i djelom, voljeti ovu Bogom blagoslovljenu zemlju, ljubiti ovaj patnički narod. Zbog svojih zasluga nadam se da će dobiti dostojno mjesto u hrvatskoj aleji velikana naše slavne prošlosti. To nam je jedinstvena prilika da Škola u Karlobagu, ta mala oaza znanja ponese na pročelju školske zgrade to slavno veliko ime. Nemojmo povjerovati da se to neće dogoditi!

Ako su stari Bažani 1859.g., nakon smrti, nosili lijes svoga pastira, ponosnog tužnog srca, kroz sve baške ulice, u sporom mimohodu, zašto bismo mi danas dozvolili propustiti tako veliku čast da nam naša Škola ne nosi njegovo ime.

Zašto su to činili Bažani? Znali su dobro da je njihov svećenik bio vezan duboko dušom i srcem uz baški puk. Eto, Bažani mu zahvališe na tako dirljiv i nadasve ljudski način. Bilo bi lijepo kada bi generacije budućih učenika nosile i pronosile ime svoje škole, u svojim srcima, kao što je Šime nosio ovo podvelebitsko mjesto, darujući mu svojih 45 godina bogatog kulturnog i duhovnog života, odanog i predanog pastirskog rada, nadasve boreći se za naš lijepi hrvatski jezik i našu ikavicu.

Može li itko osporiti ovu izvrsnu zamisao da Škola u Karlobagu nosi ime Šime Starčevića?

Za Vilu pišu:

Ana-Maria Devčić,

Lucija Tomljenović

Starčević

Spomenik Šimi Starčeviću u Karlobagu radit će akademski slikar Ivan Golac

Nedavno je u prostorijama Kapucinskog samostana održana sjednica Odbora za podizanje spomenika Šimi Starčeviću, na kojoj je prihvaćeno idejno rješenje kipara Ivana Golca koji će od bronce visine 1,75 m izgraditi spomenik, koji će zajedno sa kamenim postoljem od jednog metra, koje će biti sačinjeno od Velebitskog kamena "sivca", činiti spomenik ovom velikom Hrvatskom jezikoslovcu. Spomenik će biti postavljen na mjestu ruševina crkve Svetog Karla Boromejskog, nedaleko njegovog groba koji je nažalost uklonjen jer se baš na tome mjestu našla trasa Jadranske magistrale. Članovi Povjerenstva za podizanje spomenika jednoglasno su donijeli tu odluku i kroz nekoliko mjeseci ali svakako prije slijedeće turističke sezone, spomenik će biti postavljen. Zapravo biti će to

Autor idejnog rješenja Ivan Golac (lijevo) i članovi odbora za podizanje spomenika Šimi Starčeviću. S lijeva: Željko Radošević, dipl.ing, Mile Kosović, dr. Slavko Dujmović, Branko Jažić, Lucija Tomljenović, Vlado Marić, dr. Milan Vrkljan

jedini spomenik u ovome mjestu, pošto je onaj prvi Antunu Molinariju uklonjen još davne 1946 godine. Udruga Ličana "Vila Velebita" u Zagrebu je pokrenula postavljanje javnog obilježja u Karlobagu Šimi Starčeviću (1784-1859) istaknutom hrvatskom jezikoslovcu, piscu prve gramatike hrvatskog jezika na hrvatskom jeziku i svećeniku koji je u Karlobagu bio župnik gotovo pola stoljeća. Šime Starčević bio je stric Oca Domovine Ante Starčevića i njegov prvi učitelj. Zbog toga što je njegova gramatika pisana ikavicom, te što je bio protivnik jezične reforme po učenju Vuka Karadžića od koje hrvatski jezik trpi posljedice još i danas, neopravdano je prešućivan stoljeće i pol, a nije dobio zasluženu pozornost ni u neovisnoj Hrvatskoj. Na prijedlog skupine ►►

građana i Kapucinskog samostana spomenik će se postaviti na crkvenom zemljištu u krugu crkve Svetog Karla Boro-mejskog, nedaleko njegovog groba koji je devastiran i uništen još 1958 godine. Jedan od članova Povjerenstva za izgradnju spomenika rođeni Karlobažanin dr. Slavko Dujmić sjeća se gradanje Jadranske magistrale i devastacije spomenika. - Dobro se sjećam groba Šime Starčevića koji je bio na ulazu u crkvu Sv Karla. Jadranska magistrala prešla je točno preko toga ulaza ali i groba Šime Starčevića. Tada mi je bilo 13 godina, bio je to zapravo užas, letjele su lubanje pokojnika iz grobova na sve strane, nikoga nije bio briga gdje će završiti i što će biti sa njima. Važno je bilo samo da se napravi cesta. Danas se postavlja spomenik koji će u konačnici biti visok 2,7 m, biti će to monumentalni spomenik, a biti će vidljiv sa ceste. Mislim da je to idealna pozicija.

Predsjednik Odbora za postavljanje spomenika je doc. dr. sc. Milan Vrkljan, ali i član Povjerenstva za izgradnju spomenika. Prilikom izglasavanja Povjerenstva na osnovu kojeg će se spomenik postaviti, između ostalog je rekao. Na prijedlog skupine građana i uprave Kapucinskog samostana u Karlobagu, koji čuva

nadgrobnu ploču Šime Starčevića, pokrećemo inicijativu za podizanje spomenika tom ličkom i hrvatskom velikanu te svakako kulturno

imenom te izgradnjom spomenika, osobito u ličkim mjestima za koje je vezan svojim životom, međutim za Karlobag je bio posebno vezan, pa smo odgovornima uputili zahtjev da se i osnovna škola nazove njegovim imenom, kako bi odali dužno poštovanje ovom čovjeku povodom 150 godišnjice njegove smrti i koji zasigurno pripada hrvatskoj povijesti. Osnovan je uz Odbor za izgradnju spomenika u koji su ušli mnogi poznati građani ali i Povjerenstvo u sastavu Branko Jažić, Božan Šutalo, Lucija Tomljenović, Stjepan Bergovac, Željko Radošević, Vlado Marić, Tomislav Crnić, Slavko Dujmić, Peter Dolić, Luka Matanić i Milan Vrkljan, koje je donijelo jednoglasnu Odluku da je na temelju provedenog natječaja najbolje idejno rješenje Ivana Golca akademskog kipara iz Gospića. Tako spomenik kada se izgradi biti postavljen nedaleko njegovog nekadašnjeg groba, u krugu crkve Sv. Karla Boromejskog. Stjepan Bergovac župnik ove župe rekao je tim povodom: "Taj čovjek pripada ovoj župi. Ovdje je radio 46 godina, tu je pokopan. Njegova uloga u cijeloj hrvatskoj povijesti prevelika je a da nigdje nije obilježena. Nadam se da će i u

drugim mjestima sa kojima je Šime na ovaj ili onaj način bio vezan isto, tako biti postavljeno znamenje."

najzaslužnijem Karlobažaninu u povijesti. Spomenik bi bio postavljen u povodu 150 obljetnice njegove smrti koja se navršava 2009 godine. Šime Starčević zaslužio je trajan spomen imenovanjem ustanova, ulica i trgova njegovim

Za Vilu piše: Mladen Kukina

Jesen u Lici 2007.

Razgovor s Dragom Vlanićem, direktorom županijskog Centra za razvoj poduzetništva

svojim radom steknu dobra prijeko potrebna za život. Tako je jesen u Lici zapravo suma svih godišnjih događanja. Nakon svake jeseni idu nova prela, svadbe, blagdanski običaji i sve ono što je oduvijek resilo ovdašnji način života i mentalitet Ličana.

- U kojoj je mjeri «Jesen u Lici» uspjela prezentirati ono najbolje što Lika nudi?

Čini mi se da je priredba uspjela «izvući» pred oči posjetitelja sve ono lijepo i pomalo sakriveno. Pokazala je puno toga što smo mi znali, ali se s time nismo previše dičili Lika i Ličani i jesu takvi: samozatajni su, ne pokazuju olako svoje posebnosti i vrijednosti. A doista imaju što i pokazati. Ličani se kao ljudi ne vole previše eksponirati. Ponekad je problem prezentiranja Like i u tome što mislimo da su neke stvari oko nas potpuno normalne i svakodnevne pa nam se čini da nisu toliko vrijedne pažnje. Ponekad puno toga dobrog i nesvjesno zanemarujemo, umjesto da to dobro pokažemo drugima. Mislim da je to jedan od razloga što Lika, Ličani i sve te posebnosti ponekad jednostavno nisu dovoljno prepoznatljive. Mislim da je prvenstveno u pitanju skromnost naših ljudi, a ne nedostatak svijesti o vrijedno-stima Like i svega onoga što naša Lika ima.

- Je li takav mentalitet Ličana predstavljao poteškoće pri realizaciji «Jeseni u Lici»?

U početku smo ponegdje imali velikih problema. Bili smo svjesni da netko i nešto vrijedi jako puno, ali su nas ti ljudi pomalo odbijali po onoj staroj «nije to toliko važno da bismo se time dičili!» Prije desetak godina i danas poimanje vrijednosti našega etno-naslijeđa uvelike razlikuje. Promijenio se i mentalni sklop naših ljudi jer su shvatili da se nemamo ►►

Tražeci najbolji pristup rezimiranju izložbe «Jesen u Lici» razgovor s jednim od organizatora činio se najbolje rješenje. Svojevrsni *post festum* s Dragom Vlanićem, direktorom župa-nijskog Centra za razvoj poduzetništva, sublimirao je ono najvažnije što se tamo moglo vidjeti, čuti i kušati, ali i mnoge nepoznate dimenzije koje su najpopularnijoj ličkoj priredbi odredile novi image.

Da li je ova «Jesen» bila za koplje bolja od prethodne, kakvi su njezini odjeci, što činiti dalje..., samo su neka od pitanja koja su trebala dočarati ozračje jedne dobre priče čiji je radni naslov «Jesen u Lici».

Sam naslov priredbe zapravo puno kazuje, rekao nam je D. Vlanić. Jesen je posvuda, pa tako i u našoj Lici, nešto posebno. Ona znači bogatstvo, krunu cjelogodišnjeg težačkog rada i nastojanja da se

čega stidjeti, nego li sasvim suprotno- da imamo svijetu pokazati puno toga što vrijedi, što nas oslikava onakvima kakvi mi uistinu jesmo. Mislim da je to u cijeloj priči o «Jeseni u Lici» ono najvažnije. Prije smo znali ići od kuće do kuće, ali u doslovnom smislu. Animiranje tih ljudi bilo je najveći podvih. Ponegdje smo, htjeli mi to ili ne, morali popiti pet ili šest rakija da bi nam domaćin pokazao svoje proizvode i pristao doći na izložbu. Razbijao se stid kojemu po nijednoj ljestvici vrijednosti ili psihološkom rangiranju nema mjesta jer ću ponoviti da smo unatoč povijesnim nedaćama i «vjetrometinama» događanja i sudbina ipak očuvali prekrasne običaje, zanate, gastroponudu, rukotvorine... Sada stvari stoje drukčije. Tek što prođe «Jesen u Lici» ljudi me pitaju: «Kad ćemo opet? Hoćete li nas opet zvati?» Cijela se priča okrenula u pravom smjeru.

- Što bi se moglo izdvojiti pri usporedbi «Jeseni u Lici» i srodnih manifestacija?

Obilaskom mnogih priredaba i usporedbom s «Jeseni» mi možemo ići dalje jer se uvijek vidi nešto novo, uoči se nekakav važan detalj. Na slične priredbe često idem službeno, ali u privatnom aranžmanu. Idem na područje Hrvatske, ali i šire. U usporedbi s drugima kazati da se nemamo čega sramiti je zapravo preskromno. Ono što mi činimo je na vrlo visokoj razini, vrlo profesionalno, korektno i zaista uspješno. To se lako daje zaključiti pratimo li slične izložbe od Dubrovnika, preko Vinkovačkih jeseni, izložbi u Istri itd. U samome smo vrhu ovakvih izložbi! To nije samo moja konstatacija.

- Kakvi su komentari ljudi iz Vaš struke?

Komentari su zaista izvrsni. Možda

smijem kazati da ponekad ima i malo podilaženja. Ne u lošem maniru već iz dobrih kolegijalnih odnosa. Mogu reći da smo i mi sami već dovoljno sazreli da možemo ocijeniti gdje smo po kvaliteti u usporedbi s prethodnom izložbom i onim drugima. Ovakve manifestacije nije lako organizirati. S vremenom smo stvorili dobar tim koji odgovara na sve izazove. Pučki rečeno «pušemo svi u isti rog». Izložba je počela prije devet godina, a od kada ju je organizacijski preuzela Ličko-senjska županija stvari su krenule brže i događale su se sve bolje i bolje stvari. Potpore imamo ne samo od Županije, nego i od Gradova i Općina, ustanova, poduzeća. Ovo je postao način da se otvorimo Hrvatskoj i svijetu i pokažemo ono najbolje, a takvu sinergiju nisam vidio u drugim sredinama.

- Znači li sukcesivni uspon «Jeseni u Lici», kao i sličnih manifestacija, da je vrijeme plastike i kiča pomalo iza nas, da se

uporno nude da bi bili dio priredbe. Baloni, kokice i slične novotarije nisu dio etno-naslijeđa ovoga podneblja. Bila bi to svojevrsna

nažalost pokojnog, Jose Klobučara iz Rudinke koje je pravio borovu rakiju i koji je lani sa 94 starosti radosno dolazio na «Jesen u Lici» šest godina za redom. Karlo Posavec je obilježio «Jesen» na svoj umjetnički i ekološki način i sudjeluje od samoga početka provođenja te ideje. «Gačanka» iz Otočca, mnoge škole, KUD-ovi, pčelari i svi ti vrijedni ljudi... Ove smo godine otišli korak dalje i imali smo vrlo uspješnu modnu reviju s etno-elementima. Doprinos mnogih urodio je plodom. Svi sudionici daju izniman doprinos «Jeseni u Lici» i bez njihovog truda i prije svega ljubavi nikada ne bismo postali ono što danas jesmo. Možda sam sada na kraju razgovora otkrio i nukleus cijele prije koja se zove «Jesen u Lici». To je ono što mi imamo u našoj «Jeseni u Lici», a većina drugih nema!

na pravo mjesto stavljaju prave vrijednosti?

Umjesto odgovora počet ću onu priču po koji narod koji nema svoju povijest nema niti budućnost. Mi to svakako nismo. Naša je povijest i lokalno i šire vrlo bogata. Lika je bila na razmeđu važnih povijesnih događaja koji su joj odredile budućnost. Po mnogo čemu smo specifični i tu našu bogatu baštinu treba istaknuti i ponosno je pokazivati drugima. Upravo su to dimenzije koje se prožimaju u «Jeseni u Lici», daju joj živu osobnost i posebnost. Na ovoj izložbi nećete vidjeti plastiku i umjetne tvorevine. Čak imamo i problema s nekim poduzetnicima koji nam se

uvreda naše prošlosti i svih dobrih i vrijednih ljudi, znanih i neznanih, koji su nastojali i uspjeli sačuvati posebnosti naše Like. Kako mogu ovo govoriti a ne sjetiti se danas,

*Za Vilu razgovarao:
M. Smolčić*

Udruga Ličana „Vila Velebita i Društvo Gospićana iz Zagreba organizirali su za članove Vile posjet Gospiću i Perušiću. Povod ovom izletu je manifestacija „Jesen u Lici“. Malo po malu skupio se pun autobus zainteresiranih a u jednom trenutku izgledalo je da će trebati još jedan. U rano jutro, unatoč kišnom danu, okupili su se ispred prostorija „Vile Velebita“ svi koji su se prijavili za put. Vozač Zagorac šali se na naš račun i kaže da je on znao da će kiša čim on mora voziti Ličane iz Zagreba u Gospić. Kako je autobus Šumarskog fakulteta u Zagrebu potihom mu kažemo da Ličana ima malo ali su dobro raspoređeni u Zagrebu, te se može dogoditi da se nešto slično ponovi. Naravno, kao iskusan vozač zna on da je važno put početi s par ukusnih šala. Nakon sat vremena zaustavljamo se u Brinu na Ininoj benzinskoj i osvježavamo se uz prvu jutarnju expressicu. Neki se međusobno uvjeravaju da je ovdje kava tako dobra upravo zbog kvalitetne ličke vode. Meni se čini da bi i puno neukusnija kava dobila dobre ocjene naprosto jer je društvo dobro raspoloženo. Svi se osjećaju kao da su upravo oni u centru pažnje.

"Vila" na Jesen u Lici

Nešto prije podne dolazimo u Gospić. Autobus se uspjeva parkirati u samoj blizini dvorane gdje je manifestacija „Jesen u Lici“. Nema što, vozač je iskusan a mi posebno sretni jer kiša uporno pada. U kratkom vremenu gosti iz Zagreba izgubili su se u nepreglednom mnoštvu ostalih posjetitelja. Tek povremeni ponovni susreti i pohvala za organizatora. Kratko nakon dolaska neki nisu odolili trgovačkoj groznici i ruke su pune vrećica s Ličkim specijalitetima: sir škripavac, uštipci, pekmez tete Mare, marmelada iz Kalinovače, Velebitski sir iz Krasnog, šljivovica iz Mušaluka. Karlobaška škola donijela lignje na Baški za prste polizat. Djeca iz osnovne škole „Ante Starčević“ iz Klanca zaista su se potrudila i mnoge oduševila. Nisam mogao ne fotografirati se sa njima, a i tata mi je iz Klanca. Iskusnom ravnatelju škole Draganu Pećini nije to promaklo pa je poslao krasno pismo Udruzi „Vila Velebita“, u Zagreb.

Malo domaća hrana, malo šljivovica razlog su da smo na putu za Perušić unatoč kišici izašli iz autobusa, prošetali i pogledali krasno korito rijeke Like nedaleko Kaluđerovačkog mosta. Nekima je to ►►

dr. Balenović iz Siska i gosp. Asić

prvi kontakt s kanjonom rijeke Like i nisu skrivali oduševljenje. Uz kanjon nekoliko ribiča strpljivo je čekalo svoju sreću. Nedaleko naše livade, uz kanjon, lovci iz Perušića i Klanca imali su svoju feštu. Janjčić se vrtio. Srećom još nije bio pečen jer na znam što bi ostalo za lovce. Vrlo otvoreni i sretni kad smo im rekli da smo društvo „Vila Velebita“ iz Zagreba domaćinski su nas počastili sa sirom, pršutom, basom. Niti rakije nije nedostajalo.

Morali smo se rastati od veselog društva jer nas je čekao Župan Ličko Senjski Milan Jurković u Perušiću. Dok smo se ponovno ukrcavali u

autobus zazvonio je telefon i s druge strane Župan Jurković moli me da ga ispričam jer nas dalje ne može čekati, ima dalje dogovoren program. Naravno da sam se ispričao i pokazao razumijevanje jer mi smo kasnili skoro sat vremena. Sramota. Ipak Župan Jurković je moj prijatelj i neće nam zamjeriti.

U Perušiću, u prekrasnom ambijentalnom restoranu Albatros na putu prema Kwartama, dočekuje nas domaćim načelnik općine Perušić Ivan Turić. Kratki razgovor s domaćinom i dogovoren je nastavak suradnje „Vile Velebita“ i općine Perušić. Neki su već zaboravili što je izvorna Lička kuhinja pa se s oduševljenjem ponovno prisjećaju. Slasna večera završila je s još slasnijim ličkim štrudlom. Muški dio društva već se prisjetio svih izvornih pjesama.

STIPE SERTIĆ

Profesor je bio nadahnut za ličke pjesme i šale

Neke se ponavljaju i više puta. Naravno, Vila Velebita se pjeva više puta. Društvo iz Brinja okupljeno oko Stipe Sertića je najglasnije i nisu

Mario Vrkljan, inž. Bačić, dr. Balenović i pravnik Šplait

Odvjetnik Bićan održao je rodoljubni i nadahnuti govor

se niti odazvali na ženski dio društva da je pred nama još dalek put do Zagreba. Ipak polako se prihvaća sugestija da se mora krenuti. Prije polaska naš član predsjedništva Stjepan Bićan, odvjetnik iz Zagreba, održao je vrlo nadahnut govor. Nakon pozdrava s domaćinom i još jedne zahvale na domaćinstvu ulazimo u autobus i krećemo za Zagreb. Već je oko 21 sat. Kako to obično biva zadnji dio u autobusu bio je vrlo glasan. Smijeh i veselje izmjenjivali su se sve do Zagreba. Navodno je inženjer Zlatimir Bačić bio, kao obično, vrlo „nadahnut“.

Za Vilu piše: Milan Vrkljan

ZDRAVLJAK "BRIKS", Nikola Baričević

Ivana Gojtana 2, Gospić.
Tel.: 053/676-390

Lička štrudla

OBRT ZA GRAFIČKI DIZAJN "LOGO"

Bilajska 1, Gospić.
Tel.: 053/676-330

autohtoni
suveniri (tisak
na drvo i
kamen)

OBRT "HRC", Sonja Marković

Trnovac bb, Trnovac.
 Tel.: 053/678 901

Ličke kape i torbe

OBRT "BUNIKA", Anka Prpić

Kalinovača 88, Donje Pazarište, Gospić.
 Tel.: 053/676 002

Džemovi

T.O. TJESTENINA "JELAČA", Zlatko Jelača

Lički Novi 102/a, Lički Novi.
Tel.: 053/556 2339

**Domaća
tjestenina**

O. P. G. BUTORAC

Pazarište 123, Gospić.
Tel.: 053/516 192

**Poljoprivredni
proizvodi,
krompir,
zelje, pršut, ..**

**Demonstracija
pečenja
domaće rakije**

MARTIN MARKOVIĆ

Vile Velebita 8/5, Gospić.
Mob.: 091/5632 034

**Rukotvorine
od drveta**

KARLO I BUBA POSAVEC

Žabička 17, Gospić.
Tel.: 053/572 109

**Slike i
suvenirni**

MARIJA PAVELIĆ

Jasikovačka 43, Gospić

**Slike i
suveniri**

ZAJEDNICA ŽENA HDZ-a "KATARINA ZRINSKI"

Kaniška 6, Gospić.
Tel.: 091/1968-505

**Ličke
rukotvorine,
proizvodi za
degustaciju i
konzumaciju**

MLADEN BUŠLJETA

Trnovačko Novo selo bb, Gospić.
Tel.: 053/678 774

Razni pleteni
proizvodi od
vrbe

SLAVICA VRANEŠ

Smiljan 53, Gospić.
Mob.: 098/275 417

Slike

MILANA SVETIĆ

Lički Novi 80, Gospić.
Mob.: 098/414 594

Rukotvorine

MARJAN PAVIČIĆ - obiteljsko polj. gospodarstvo

Budačka 42, Gospić.
Tel.: 053/572 766

**Pčelinji
proizvodi**

IVAN GOLAC

Bilajska 25, Gospić.
Mob.: 098/275 231

Suveniri i slike

MIRKO MILKOVIĆ

Smiljanska 61/a, Gospić.
Tel.: 053/573 305

Pčelinji
proizvodi

MARIJA PEJNOVIĆ

Smiljanska 119, Gospić.
Tel.: 053/573 879

Ručni radovi

ANA ALIĆ

Budačka 101, Gospić.
Tel.: 053/574 657

Ručni radovi

ŽELJKA PINTAR

Trg Stjepana Radića bb, Gospić.
Mob.: 099/5119 819

Ručni radovi

LUCIJA PRIŠUTA

Kaniška 49, Gospić.
Tel.: 053/572 859

Pekmez
i
ručni radovi

BISERKA ŠARIĆ

Kralja Zvonimira bb, Gospić.
Tel.: 053/573 064

Ručni radovi

KATA MILKOVIĆ

Smiljanska 61/a, Gospić.
Tel.: 053/573 272

**Proizvodi
od
ljekovitog bilja**

RUŽICA ŠTIMAC FRKOVIĆ

Ante Starčevića 8, Gospić.
Mob.: 098/905 7998

Proizvodi
od ljekovitog
i aromatičnog
bilja

JASNA RATKOVIĆ

25.satnije ZNG, Gospić.
Tel.: 053/573 691

Oslikano
staklo
...
Sušeni
šumski plodovi

KATICA MATAK

Riječka 5, Lički Osik
Mob.: 098/700 511

Cvijeće

VERICA ŠIMAC

Vukšić 5/2, Lički Osik
Tel.: 053/679 634

Rukotvorine
...
Pekmez, džem

PUČKO OTVORENO UČILIŠTE dr. A. Starčević

dr. Franje Tuđmana 5, Gospić.
 Tel.: 053/57 50 55

Demonstracija tkanja
 ...
tkani proizvodi (torbe, pojasevi)

UGOSTITELJSKO POLJPR. OBRT "TOVRNELE"

Tovrnele 27, Lun
 Tel.: 053/665 038

**Maslinovo ulje
 likeri
 smokvenjak
 riba**

O. P. G. BERNARDIN KOCIJAN

Lun 179, Lun
Tel.: 053/665 013

Maslinovo ulje

UDRUGA "GAČANKA", Dragica Rogić

Ante Starčevića 3, Otočac
Tel.: 053/771 088

Tkani i pleteni
proizvodi

KUK i VUK, Ivan Crnković

Pod crikvom 103, Kuterevo
 Mob.: 099/670 6625

**Proizvodi
 od drveta
 ...
 drvenarija**

DRAGAN BUKOVAC

Gornja Dubrava 25, Otočac
 Tel.: 053/771 289

**Pčelinji
 proizvodi**

UDRUGA "KROSNA", Anka Kostelac

Fortička 36, Otočac
Tel.: 053/772 519

Ličke kape
...
proizvodi
od vune

BOŽO BIONDIĆ

Kuterevo 127, Kuterevo
Tel.: 053/799 117

Kuterevska
drvenarija

OBRT "TOŠANKA", Tomislav Rožman

Kuterevo 95, Kuterevo
Tel.: 053/799 040

Drvenarija

O. P. G. ANTE MARINIĆ

Ivana mažuranića 10, Otočac
Tel.: 053/773 191

**Pčelinji
proizvodi**

POLJOPRIVREDNA ZADRUGA "EKO GACKA"

M. Krleže 21, Otočac
Tel.: 053/772 581

**Sir škripavac
...
polutvrđi sir**

"STOLAR", IZRADA DRVENE GALANTERIJE

Poljički opdvojak 14, Otočac
Mob.: 098/223 419

**Stolarija
...
stari alati**

UDRUGA ŽENA "SINČERANKA"

Trg Prijateljstva bb, Sinac
Mob.: 098/594 392

Rukotvorine

TOMAĆ COMMERCE d.o.o. SIRANA "RUNOLIST"

Krasno 110, Krasno
Mob.: 098/497 445

Sirevi

TATJANA ŠVEGAR

Francikovac bb, Krivi put
Tel.: 053/616 899

Ikebane

O. P. G. ANA ŠOJAT

Francikovac 88, Senj
Tel.: 053/616 898

Pekmez
i
sokovi

ČUVARICE OGNJIŠTA KRASNO

Krasno polje bb, Krasno
 Tel.: 053/851 158

**Prehrambeni
 proizvodi
 i
 ljekovito bilje**

PČELARSKI OBRT "DELMINIUM", Marija Vila

Višala 29, Senj
 Tel.: 053/885 211

**Med
 i
 pčelinji
 proizvodi**

MARIJA BRKIĆ

Krasno 98, Krasno
Tel.: 053/851 076

Sirupi
...
pekmezi
...
sirevi

O. P. G. BERISLAV ŠIMUNIĆ

Petra Kružića 6, Senj
Mob.: 098/1882 833

**Pčelinji
proizvodi**

POLJOPRIVREDNA ZADRUGA "FRANKOPAN"

Lovačka 1, Brinje
Tel.: 053/700 409

Sir
...
rakija
...
pekmez
...
ljekovito bilje

UDRUGA "NAŠ DVOR"

Župandol 13, Brinje
Tel.: 053/768 004

Tekstilne
rukotvorine
...
sir
...
džemovi
...
kompoti
...
suho
ljekovito bilje

DUŠAN OBRADOVIĆ

A.G.Matoša, Donji Lapac
Tel.: 053/765 288

Slike

SLAVKO MATIĆ

Plitvička 77, Donji Lapac
Mob.: 099/59 18 829

Med

VESNA MRĐA

Birovačka 7, Donji Lapac
Mob.: 098/90 69 042

Med

POLJOPRIVREDNA ZADRUGA LOVINAC

Centar 30, Lovinac
Tel.: 053/681 094

Krumpir

HKUD PERUŠIĆ

dr. A.Starčevića 11, Perušić
Mob.: 091/4453 383

**Prezentacija
pečenja
pekmeza**

IVICA CRNKOVIĆ

dr. A.Starčevića 4, Perušić
Mob.: 098/836 492

**Pčelinji
proizvodi**

MATE TOMAC

Rudinka 338, Donji Kosinj
 Tel.: 053/652 060

Proizvodi
 od drveta
 ...
 suveniri

ANTEJA d.o.o.

S. Radića 41, Perušić
 Tel.: 053/679 514

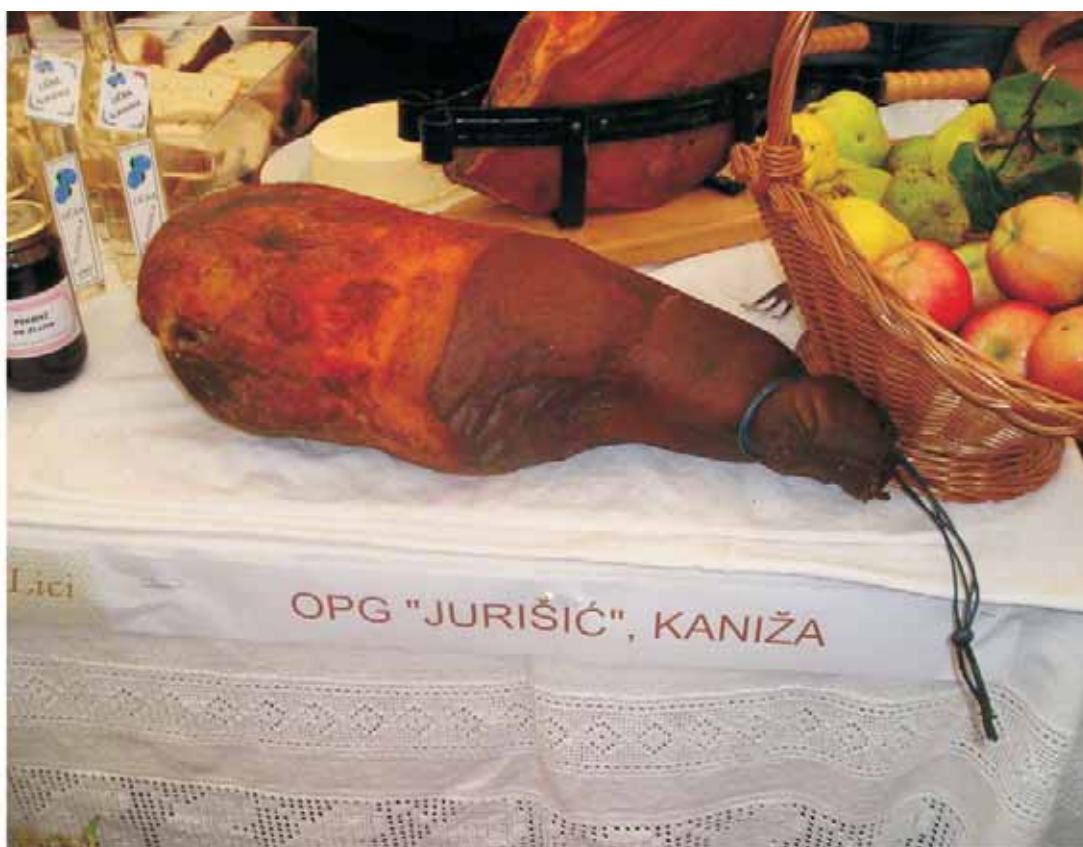
Hrana
 ...
 rakija
 ...
 lovački trofeji

ANTEJA d.o.o., PERUŠIĆ

O. P. G. JURIŠIĆ

Kaniža 77, Perušić
Tel.: 053/679 634

**Domaći
proizvodi**

PEKARA "PLITVIČKA ŠTRUDLA", Gordana Radaković

Mukinje 44, Plitvička jezera
Tel.: 053/774 199

Kolači

UDRUGA GRAĐANA "TARA"

Ličko Petrovo Selo 55, L.P. Selo
Tel.: 053/752 174

Tkani i pleteni predmeti

STOJANKA BORIĆ

Selo Plitvica 40, Plitvička jezera
Tel.: 053/572 973

Prerađevine od voća i povrća

JAVNA USTANOVA "PARK PRIRODE VELEBIT"

Kaniža bb, Gospić
Tel.: 053/560 455

Promidžbeni materijali

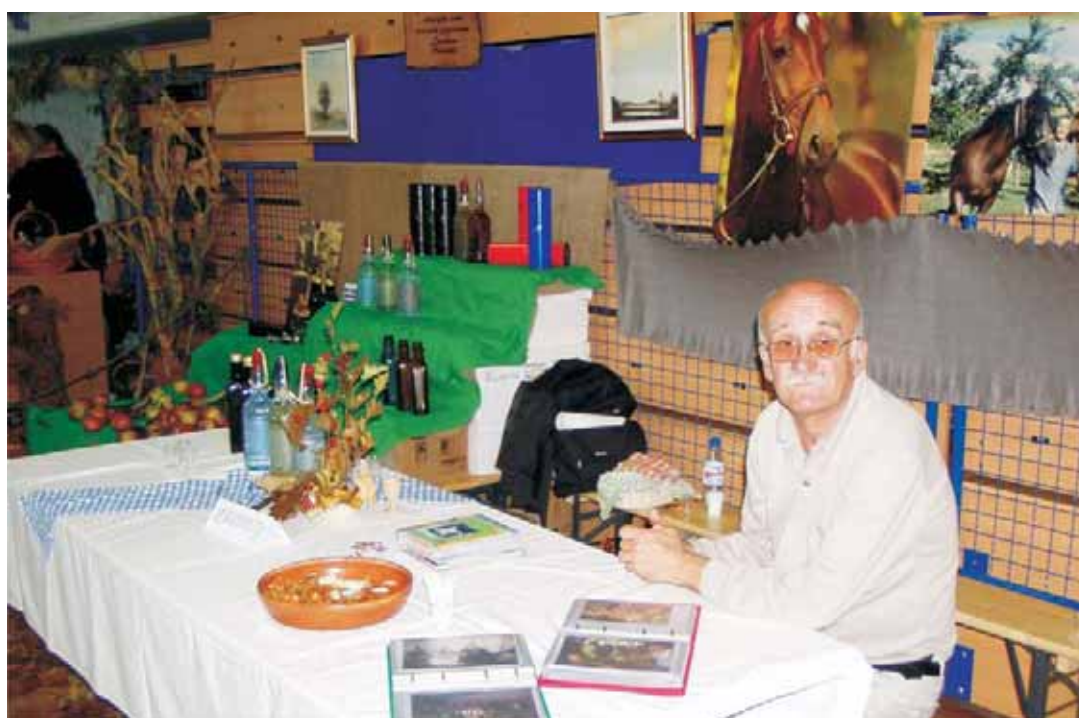
...
suveniri

...
**PowerPoint
i DVD
prezentacije**

O. P. G. ANTIN STAN, Ante Perić

Vinogradarska bb, Ivankovo
Tel.: 032/381 444

Voćne rakije

"GRUPA RUTA" CRES

Drvenik 28, Cres
 Tel.: 051/571 835

**Suveniri
 i
 uporabni
 predmeti
 od vune**

P. T. O. "NEKIĆ", Rade Nekić

Savska 6, Biograd
 Tel.: 023/638 194

**Čajevi
 ...
 travarice**

"API-HERBA", Pero Antičević

Zvonimirova 45, Knin
Tel.: 022/663 802

Zeleni med
...
čajevi

O. P. G. PERAKIĆ, Zdenko Perakić

V. Nazora 77, Bošnjaci
Tel.: 032/845 523

Suhomesnati
proizvodi

GORANSKE VUNARICE

Kosa 33, Ravna Gora
 Tel.: 051/818 752

**Ukrasni
 i uporabni
 proizvodi
 od vune**

BRANITELJSKA ZADRUGA "SJEME-PANJ-UMJETNOST-ŽIVOT"

Kosarevac bb, Slavonski brod
 Mob.: 098/1627 156

**Ekološki
 namještaj**

SYMPATICO, Marijana Vranješ

Šubićeva 1, Solin
Tel.: 021/215 100

**"Hand-made"
prirodni
kozmetički
proizvodi**

O. P. G. PAIĆ, Miranda Paić

Skradin
Tel.: 022/771 348

Prženi
sl. bademi
...
skradinska torta
...
likeri
...
marmelada

ETNO BUTIK "MARA"

Ilica 49, Zagreb
 Tel.: 01/4806 511

**Suveniri
 s motivima
 narodne nošnje
 te
 glagoljice**

LAV, Dražen Govedarica

Hrv. Bratske Zajednice1, Gračac
 Tel.: 023/773 774

**Suveniri
 od
 prirodnih
 materijala
 na temu
 Lika
 Cerovačke Špilje
 i
 Velebit**

"MADŽARICA", Vera Altić

Žegar

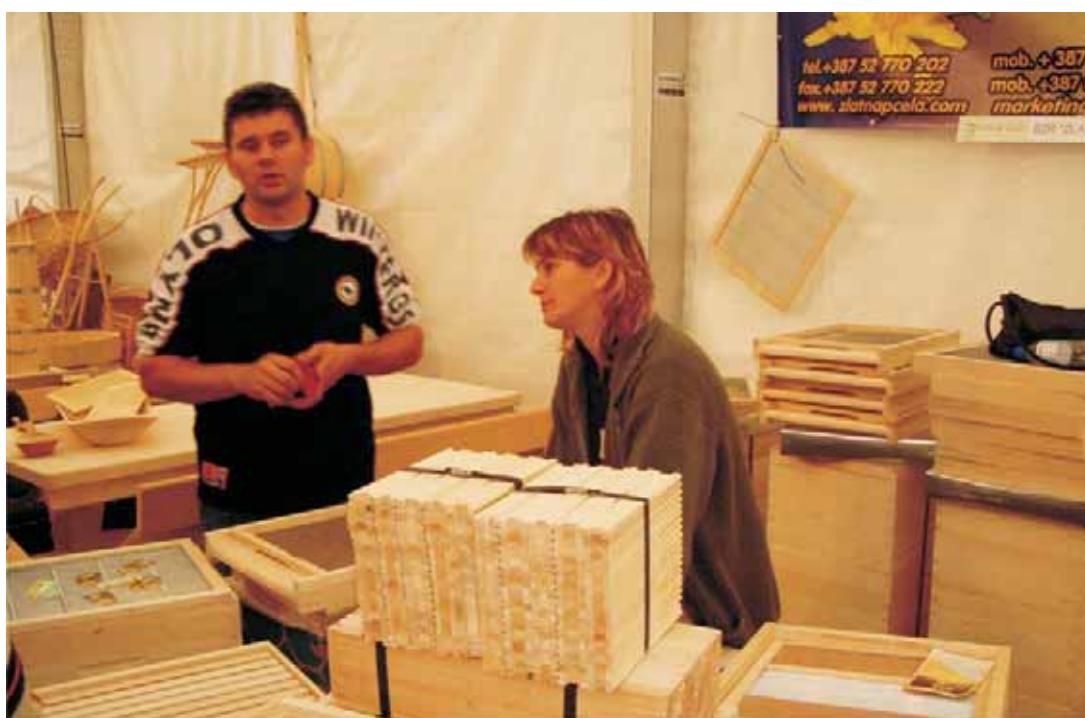

Proizvodi
domaće
radinosti

SZR ZLATNA PČELA

Košnice
i
elementi
košnica

"ART - HOLZ"

Alsocsabor 120, Soitvadkert
Hungary

Primjenjena
umjetnost
...
secesijski
namještaj

OSNOVNA ŠKOLA KARLOBAG

Vladimira Nazora 11, Karlobag
Tel.: 053/694 019

Dječji radovi
na temu
jeseni

ELKRO d.o.o.

Poduzeće za trgovinu, proizvodnju i usluge
ZAGREB, Pašmanska 2

- montaža i popravak električnih instalacija i postrojenja svih vrsta i namjena, telefonskih, kompjutorskih, razglasnih i signalizacijskih instalacija, zvučne i svjetlosne signalizacije
- izvedba svih vrsta elektromontažnih i instalacijskih radova jake i slabe struje
- izvedba gromobranskih instalacija
- proizvodnja raznog elektroprigora
- remont, popravak, održavanje i servisiranje električnih strojeva i ostalih elektrotehničkih aparata
- protuprovala, vatrodjova, videonadzor

Tel.: 01/61 80 132, fax: 01/61 80 134
www.elkro.hr, E-mail: elkro@zg.t-com.hr

IZRADA RAZVODNIH ORMARA

KONCAR

ETI

AEG

Legrand

WAGO

Schneider

36

Zasjedanje hrvatske biskupske konferencije

Povijesni boravak hrvatskih biskupa u Lici (15. – 19. listopada 2007.)

Hrvatski biskupi boravili su 16. do 18. listopada 2007. u Gospiću gdje je u Biskupskom domu održano 35. plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije. Većina biskupa je bila smještena u hotelu Maki.

obnova i prilagodba zgrade biskupskog doma koju je 1997. darovao grad Gospić. Pozdravljajući sve pastire crkve na čelu s kardinalom Josipom Bozanićem, posebno je izdvojio apostolskog nuncija nadbiskupa Francisca Javiera Lozana te goste iz susjednih država:

osnovaca odjevenih u tradicionalnu ličku nošnju. U 18 sati su u katedrali Navještenja Blažene Djevice Marije slavili misu na kojoj su nazočili svećenici iz cijele biskupije zajedno sa članovima svojih župnih pastoralnih vijeća. Pjevao je katedralni zbor pod ravnanjem s. Velimire Marinović. Misu je predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, a propovijedao je zagrebački pomoćni biskup Valentin Pozaić. Istaknuo je: "I u ovom našem vremenu služba je biskupa da u Kristovo ime pasu Božji narod... Neka ovo mnoštvo biskupa bude mnoštvo anđela, barem ovih dana, za ovu Crkvu Božju u Gospiću, a vjeran narod, u svojoj privrženosti svojim biskupima, neka daje život svjedočanstvo zajednice vjere, i neka u ljubavi Kristovoj, u zajedništvu s Majkom Marijom, nepokolebljivo diže k nebu, u molitvi, čiste ruke i čista srca". Na misi us nazočili i ličko-senjski župan Milan Jurković, gospićki gradonačelnik Milan Kolić i potpredsjednik Hrvatskog sabora Darko Milinović sa svojim suradnicima, a nakon mise oni su u

Otvorenje jesenskog zasjedanja HBK (Gospić, 16. 10. 2007.)

Prvoga dana zasjedanja 16. listopada u pozdravu domaćin mons. dr. Mile Bogović istaknuo je kako je njemu i cijeloj biskupiji Gospićko-senjskoj

banjolučkog biskupa Franju Komaricu, kotorskog biskupa Iliju Janjica i subotičkog biskupa Ivana Penzeša. Kardinal Bozanić je uzvratilo: "Radujemo se kao Crkva što smo u Lici i Gospiću. Ovim zasjedanjem želimo znakovito pokazati svoju brigu za ovaj dio naše Crkve i naše domovine."

Istoga dana poslijepodne biskupe je primio župnik i dekan gospićki vlč. Ante Luketić sa župnim pastoralnim vijećem. Na ulazu u župni dom biskupi su dočekani s pjesmom

Zajednička fotografija pred Ordinarijatom u Gospiću

iskazana velika čast da ovih nekoliko dana može biti domaćin redovitog hrvatskom episkopatu.. Spominjući da je ta biskupija navršila sedam godina djelovanja, biskup istaknuo je da je protekle godine završena

misa u katedrali

primanje u KIC-u

Kulturno informativnom centru (Budačka 12) upriličili svečano primanje za sve biskupe. Nakon pozdravnih riječi u spomen na boravak u Lici svim biskupima su darovali statue Ante Starčevića i monografiju Ličko-senjske županije, a kardinalu i umjetničku sliku koja ►►

prikazuje Ličanina u tradicionalnoj narodnoj nošnji. Županija i grad su organizirali svečanu večeru u restoranu Maki.

Drugog dana zasjedanja HBK, u popodnevnom satima biskupi su posjetili 17. listopada drevni biskupski grad Senj. Vjernički puk,

Gradonačelnik Senja pozdravlja kardinala Bozanića

na čelu s svim članovima Senjskoga kaptola i gradskim vodstvom, djecom odjevenom u uskočke nošnje

Doček u Senju

vatrogascima i gradskom glazbom dočekali su biskupe na Velim gradskih vratima i preko Trga Cilnica uz zvuke svečanih koračnica povelili ih do katedrale. U kratkom obraćanju biskup Bogović je istaknuo da je Senj biskupijsko središte još od 4. stoljeća, a upravo ta katedrala je jedinstvena u svijetu jer se u njoj od 1248. godine misa slavila na staroslavenskom-starohrvatskom jeziku.

Usljedio je posjet Gradskom muzeju. Pozdravne riječi i kratku predstavku prigodne izložbe povodom 200. obljetnice osnutka Senjskoga sjemeništa izrekla je gđa. Blaženka Ljubović, ravnateljica. Nakon razgledanja izložbe biskupima je darovala vrijedni

U Gradskom muzeju u Senju

senjski zbornik i suvenire. U Sakralnoj baštini biskupe je dočekala upraviteljica Milena Rogić u kratkim crtama predstavili stalni postav ovog vrijednog muzeja koji ima i knjižnicu i arhiv.

U Sakralnoj baštini u Senju

Ispred župnoga dvora održani su Dani kruha, a sav je prihod bio namijenjen obnovi crkve na Artu, a u župnom dvoru biskupe je dočekao prepozit Senjskoga kaptola prečasni Mile Čančar, župnik i dekan senjski. Usljedila je svečana misa u katedrali Uznesenja BDM na kojoj se okupilo mnoštvo vjernička, a staroslavensku misu je pjevao katedralni zbor pod ravnanjem Ivana Prpića Špika, i uz orguljašku pratnju Milana Dučića.

Na misi, koju je predvodio kardinal Bozanić, propovijedao je splitski-

U katedrali u Senju

**blic
vijesti**

Neverin u podvelebitskom primorju

Ove jeseni bura je u podvelebitskom kraju počela ranije puhati. Tijekom toplog ljeta temperatura mora je bila i do 28°C. Ljetos je bilo par neverina od kojih su nastradale brodice u slabo zaštićenim lukama. Neke su barke čak završile i na suhom, kako se vidi na fotografijama našeg suradnika.

makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić. On je iznio paralelu o povijesnoj povezanosti Senja i Klisa u liku zapovjednika Petra Kružića i uskoka ali i u liku učenog i "nemirnog" biskupa Markantuna de Dominisa koji je bio ispred svog vremena. I Senj i Klis branili su kršćansku Europu koja ni tada nije to shvaćala o čemu su pisali Marko Marulić i Petar Berislavić Trogiranin, dok je europsku nebrigu opisao Mavro Vetranović stihovima koji bi i danas imali primjenu u Europi koja se danas niti ne naziva kršćanskom. U Senju, u kojem se i danas čuva ključ Kliške tvrđave, naviru sjećanja na povijest stradavanja hrvatskog naroda. U čemu je bio ključ naše povijesti i koji je ključ naše budućnosti, zapitao se nadbiskup Barišić. „To je ključ“, odgovorio je, „Isusa Krista!“

Nakon mise na kojoj su nazočili gradonačelnik grada Senja Darko Nekić, saborski zastupnik Emil Tomljanović, gradski vijećnici i ostali, u prostorijama velike vijećnice staroga Senjskoga sjemeništa za članove episkopata upriličeno je primanje. U pozdravnom govoru gradonačelnik Nekić je podsjetio na burnu povijest Senja. Prenio je želje Senjana da se uz pomoć crkvenih institucija Senju vrati dio njegova crkvenog značaja, misleći na osnivanje katoličke gimnazije, Doma za stare i nemoćne osobe te obnovu kulturno-povijesnih spomenika. Gradonačelnik je zatim svim biskupima uručio bakroreze s likom kule Nehaj i knjigu o prezimenima u Lici g. Envera Ljubovića.

Biskup domaćin zasjedanja Mile Bogović izrazio je zadovoljstvo što su biskupi posjetili taj dio Hrvatske te se u razgovoru s najvišim gradskim i županijskim dužnosnicima kao i potpredsjednikom Hrvatskog sabora Darkom Milinovićem osvjedočili da Like više ne spada na samo hrvatsko dno po razvijenosti već je po BDP-u na trećem mjestu u Hrvatskoj. Varaždinski biskup Josip Mrzljak upoznao je novinare s predstojećim susretima mladih, nacionalnim susretom u travnju iduće godine u

Varaždinu, te Svjetskim susretom mladih u Sydneyu. Na novinarsko pitanje hoće li i kada HBK objaviti izjavu o predstojećim izborima, riječki nadbiskup odgovorio je da će se biskupi o tome pitanju očitovati na vrijeme. Biskup Bogović je pak rekao da je pri glasovanju treba političare prosuđivati po djelima a ne po riječima.

Hrvatski biskupi zaključili su 19. listopada 35. plenarno zasjedanje

Biskupi na Udbini

Hrvatske biskupske konferencije u Gospiću posjetom povijesnim lokalitetima na Udbini i gradilištu Crkve hrvatskih mučenika.

Biskupi na Udbini

Biskup Bogović, objašnjavajući značaj ovoga lokaliteta, ustvrdio je da će gradnjom Crkve hrvatskih mučenika dio povijesti nakon Krbavske bitke dobiti potrebno mjesto u našoj svijesti, ne samo

vrednujući žrtve s Krbavskog polja nego i sve žrtve prijašnjih i kasnijih vremena koje su dale svoj život za suvremenike i kasnije generacije. Zato je opravdano da crkvu na Udbini gradi hrvatska Crkva i hrvatska država pa je bilo i za očekivati da će biskupi u sklopu plenarnog zasjedanja posjetiti gradilište.

Novoizabrani predsjednik Hrvatske biskupske konferencije đakovački i

srijemski biskup Marin Srakić u izjavi za Hrvatski katolički radio istaknuo je da je ono što je jednom bila ideja, danas se počinje ostvarivati. "Vjerujem da ideja biskupa Mile Bogovića neće stati na pola puta, nego će doći do kraja i da ćemo svi zajedno sudjelovati u blagoslovu i posveti toga velebnoga zdanja", rekao je biskup Srakić. Hrvatska biskupska konferencija stala je iza toga projekta smatrajući da će on doista biti i simbol i stvarnost. Simbol prošlih vremena, simbol onih koji su širom svijeta ili širom naše zemlje dali svoj život za Domovinu, istaknuo je predsjednik HBK.

*Za Vilu piše:
Draženko Tomić*

design: www.shs.pondi.hr

Otvoreno non-stop kroz cijelu godinu!

Hotel - Restoran **Velinac**

KARLOBAG

53288 Karlobag, Trg F. Tuđmana 1 – Tel./fax: +385 53 694 008 – mob.: +385 98 470 569
www.amp-hoteli.hr – E-mail: velinac@amp-hoteli.hr

FUTSAL KUPA

Malonogometni klub iz Gospića, u poljskom gradu Chorzowu - 2. mjesto

Nogometaši HMNK Gospić u poljskom gradu Chorzowu ponosno i dostojanstveno branili boje svoga grada ali i cijele hrvatske. Podršku su imali i sa tribina od manje skupine navijača. Tijekom turnira Hrvati su pridobili naklonost i domaće publike.

FUTSAL KUPA u poljskom gradu Chorzowu malonogometaši Gospića ostvarili su do sada najveći sportski uspjeh koji je neka ekipa sa ovih porostora do sada postigla. Time su osvjetlali obraz ne samo

Fotografija za povijest. Igrači i navijači Gospića slave uspješan rezultat uz pjesmu Vila Velebita

gradu Gospiću i Ličko-senjskoj županiji već i cijeloj Hrvatskoj predstavljajući je u najboljem mogućem svijetlu.

Osvajanjem drugog mjesta u toj neobično zahtjevnoj skupini u kojoj su preostale tri ekipe EL POZO (Španjolska), MARBO (Srbija), I CLAREX (Poljska), imale daleko bolji rejting od naše ekipe. Gospićani su pokazali i prikazali kako se treba boriti ne samo za klupske boje nego i mnogo šire.

Naime, na osnovu prošlogodišnjih rezultata EL POZO je bio drugi, MARBO peti a domaćin CLAREX deveti na Evropskoj ljestvici Uefe. Gospićani su ušli u ovogodišnje evropsko natjecanje sa 20 mjestom kojeg je u predhodnim godinama ostvario Brodosplit iz Splita.

Bez obzira na takovo stanje stvari Gospićani su otišli na poluzavršnicu najprije pobjeđivši u svojoj skupini koja je organizirana pod okriljem Uefe rujna mjeseca u Gospiću gdje su kao domaćini osvojili prvo mjesto ispred Rumunja, Slovenaca i Gruzijanaca.

U Chorzow maleni poljski grad (može se računati kao predgrađe polamilijunskih Katowica) Gospićani su otišli prije svega što skuplje "prodati svoju kožu". Atmosfera u ekipi bila je vrhunska, sve je štimalo "kao po loju".

Međutim već na putu došlo je do prvih "problemčića", naime, vozači autobusa

koji su prevozili ekipu od Zagreba do Chorzova, naročito u zadnjoj "dekadi" puta imali su dosta lutanja, "skretanja sa pravog puta" pa je autobus umjesto 13 sati na određište došao za 18 sati. Ipak igrači kao igrači u tome su se ponajviše zabavljali iako im na kraju nije bilo svijedno, bar što se umora tiče.

Sve ekipe osim naravno domaćina smještene su u hotel "Campanile" u Krakowu odakle su svaki dan prevažane u 8 km udaljenu dvoranu u Chorzowu, ne samo ljepu nego i neobično funkcionalnu (takve nema u Hrvatskoj). Podloga dvorane bila je "grin-set" međutim brzo su se igrači privikli na nju tako da zapravo sa te strane nije bilo nikakvih problema. Problemi su nastali poslije odigrane prve utakmice sa domaćinima (3:3) gdje su naši tri puta vodili, promašili sijast prilika ali ih je i sudac

Radošević, Vrkljan (predsjednik kluba) u razgledavanju grada

"zakinuo" za jedan gol. Naknadnim pregledom video snimke jasno se vidi da lopta nije prošla gol liniju našega gola odakle ju je izbio Hertl, već je ►►

dobrih 30 centimetara bila u našem polju. Na toj se utakmici vidjelo da Gospićani imaju itekako dobrog golmana što će biti važan preduvjet za daljnje igre.

posljednjoj utakmici pobjediti "Marbo" iz Beograda daleko najbolju srpsku ekipu i tako osvojiti drugo mjesto, što će im osigurati plasman među "prvih 8" u Evropi (u isto

mного više. Treba još spomenuti mladog Novaka, dečka od 21 godinu, pred njim je lijepa malonogometna karijera, ono što je pokazao u Poljskoj netreba se postidjeti niti jedan dvasesetjednogodišnjak na cijelom svijetu, bila je to vrlo zrela i postojana igra koju su odmah uočili mnogi.

Za vrijeme dana odmora dio ekipe posjetio je Krakow centar kršćanstva ove države, bilo je nezaboravno pregledavati sve znamenitosti, snimili smo i balkon sa kojega je papa Vojtila uvijek govorio kada se našao u ovom gradu, koji je bio grad njegove mladosti i studenskih dana.

Skupina Gospićanau Poljskoj nabi bila potpuna da se ne spomene i jedan navijač. Bio je to rođeni Gospićanin Branko Kordić koji je prevalio 540 km iz Berlina gdje već 40 godina živi i 7 dana se družio sa igračima i vodstvom kluba dakako sve o svom trošku..

*Fotografija s predstavljanja nogometnih ekipa.
Prvi s lijeva: kapetan ekipe Strilić*

Nažalost prije te utakmice ekipa je ostala, najprije bez Cozme de Barosa koji je na posljednjem treningu utakmice obnovio staru ozljedu prepona, a poslije utakmice i bez Maria Strilića koji je odlučio prije vremena "završiti sa nogometom" u gospićkoj ekipi nezadovoljan tretmanom pošto nije nastupio na toj prvoj utakmici. Već drugi dan čekalo ih je "kreševo" El Pozo slobodno se može reći uz Dinamo iz Moskve najbolja evropska malonogometna ekipa. Da je tome tako svjedoče reprezentativci triju zemalja koji u njoj igraju. Tu su ponajbolji reprezentativci Brazila, Italije i Špaljolske. Kako u malom nogometu se na terenu nalaze samo 4 igrača i golman, taj podatak zapravo sve govori.

Protiv te super ekipe, gdje se pucalo iz svih uglova, gdje je prikazana vrhunska brzina ali i čvrstina svakog igrača nije se jednostavno moglo više od časnog poraza (2:4). Međutim nastupom i rezultatom na toj utakmici Gospićani su pokazali da su i oni vrhunska ekipa, jedna od najboljih na starom kontinentu.

Svjesni toga Gospićani su imali itakako motiv, trebalo je na

vrijeme igrane su još tri skupine po 4 kluba na raznim djelovima starog kontinenta). Srbi su sa nama bili tijekom cijelog boravka vrlo "družbeljivi" međutim kada su saznali da osim Strilića i Barosa neće igrati i "požutjeli" ponajbolji Tomičić, posljednjega dna u hotelu nisu sa nama izustili niti riječi, valjda uočivši da bi preko nas oni mogli doći do drugog mjesta.

Na našu najveću želju planovi im se ipak nisu ostvaili, naši su zaigrali predvođeni Milivojem Simeunovićem kao preporođeni, bila je to zapravo najbolja naša utakmica na cijeloj poluzavršnici. Pobjeđeni su protivnici sa visokih 3:0, istina poslije poraza bili su vrlo korektni pa su se ubrzo povukli "iz vidokruga", dok je našima ostalo slavlje uz poljsko pivo.

Ako bi se vršio presjek igrača i njihovih igara na cijeloj poluzavršnici, najprije bi se trebali spomenuti oni najbolji. Knez je na голу odradio svoje za vrlo visoku ocjenu, Tomičić je na prve dvije utakmice odradio lavovski svoj dio posla, Simeunović isto tako, međutim ako mu se pribroji ova posljednja utakmica onda je to i

Vatreni navijač Gospića iz Berlina

-Bez obzira na Berlin svoj Gospić najviše volim na svijetu, zato sam ovdje, volim dakako i nogomet, kojeg sam nekada i sam igrao, presretan sam ovim uspjehom, lijepo je ovdje bilo biti Hrvat, stekao sam nezaboravno iskustvo, hvala svima rekao je Branko Kordić.

U povratku iz Poljske koji je uslijedio nedugo poslije utakmice sa Marbom, sve je štimalo, nije nam više trebao "višak" vremena, vozači su izgleda na kraju ipak "naučili" lekciju.

Za Vilu piše: Mladen Kukina

Dan velebitskih lovaca

Susret članova i prijatelja lovačkog društva "Grivna" na obroncima Velebita

Jurica Vojnić kao tajnik sve je isplanirao do najsitnijih detalja

Članovi i prijatelji lovačkog društva „Grivna“ predvođeni predsjednikom Ivanom Vrbanom okupili su se 13.10.2007

godine na obroncima Velebita. Na prostoru od pet hektara od mora iznad Cesarice do vrhova Velebita prostire se prekrasni prostor obilježen vletima, poljima i šumama. Ranom zorom društvo se skuplja tiho, nema suvišnih riječi, samo povremeni pomak ruke kao znak pozdrava. Tajnik društva Jurica Vojnić sve je organizirao do najsitnijih detalja. Svaki član društva dobio je upute i savjete kojim putem se treba kretati. Nakon obilaska lovišta i umora koji

se uvukao u noge dočekalo nas je pravo osvježenje u za tu priliku iznajmljenoj kući Hrvatskih šuma u Šušnju. Nedugo nakon osvježenja ►►

Lovište „Grivna“ bogato je divljim svinjama

ponovno ugodno iznenađenje. Peče se tu par velebitskih janjčića a i

Članovi društva „Grivna“ sa zanimanjem su prelistali posljednji broj „Vile Velebita“

glazba se odnekud pojavila. Teme su neiscrpane, malo o lovu, malo o životu u ovim krajevima pa ponovno o lovu.

Pjesma Vila Velebita više je puta ponavljana i vidjelo se da je na srcu ovih kršnih momaka s Velebita

U društvu je puno mladih članova koji su sudionici Domovinskog rata tako da se tu moglo čuti i puno zanimljivosti na tu temu. Sunce je već bilo iznad Paga a društvo se nije razilazilo. Sve su to pravi prijatelji. Najvažnije je želja za druženjem i ljubav prema Velebitu a uspješnost i ulov su manje važni. Ipak da je ovaj

Budućnost lovačkog društva „Grivna“ je osigurana, jer su većina članova vrlo mladi

kraj bogat divljači vidjelo se i prema slikama koje se čuvaju za uspomenu. Kaže najmlađi član društva Čaćić: meni je dida ostavio ovaj Velebit da ga čuvam i da iz njega uzmem samo onoliko koliko mi treba. Nema razloga nevjerovati jer nakon završetka druženja sve je bilo počišćeno i vraćeno u stanje kako je priroda dala.

Za Vilu piše: Vlado Marić

Ljekarna u Karlobagu

Karlobag je napokon dobio ljekarnu.

U prostoru Hotela “Velinac” tijekom ovoga ljeta obitelj Fiamengo iz Zagreba otvorila je ljekarnu koje do tada nije bilo u Karlobagu što cijelom događaju daje dodatnu važnost.

Stari "morski vuk"

Hrabra posada članova "Vile Velebita" u pustolovini kojoj mirno more nije zanimljivo

Stari morski vuk Mile Vranić pozvao je nekoliko članova „Vile Velebita“ na krstarenje. Matična luka je marina Cres.

U početku sve je počelo kao u bajci. Lijepo vrijeme, dosta hrane ima i pića. Mile nas upozorava da bi trebalo izbjeći rutu prema jugu jer je

prognoza vremena loša. Na srednjem jadranskom jugu, valovi, moguća i kiša. Mile Brinjak nas upozorava ali mi se ne damo. Nakon prve noći na moru negdje između Lošinja i Paga većinom glasova prisiljavamo kapetana Milu da se krene na jug. Potihom likujemo jer slijedeći dan sve je pod kontrolom, malo valja ali mi smo već na Kornatima.

Oko podneva trećeg dana napuštamo Kornate i držimo pravac Visa, cilj je Komiža. More sve jače valja. Kaže Mile, kad smo između dva vala kao

da sve more ide na nas kad smo na vrhu vala vidim svoje Brinje“. Sad više nemam nikakve nade. Jedina nada je Mile koji se rodio u Brinju i posjećuje more zadnjih desetak godina. Ni sam nisam siguran što on stvarno zna o moru. Neki (ja) već imaju morską bolest. Negdje između 21 i 22 sata počela je jaka kiša nošena jugom. Brod lupa li ga lupa. Tješim me da je brod star svega dvije godine. Svi ispod oka pogledavamo Milu. On niti da trepne samo povremeno vikne na Ivana koji je za kormilom. Alen iz Rijeke dobro se drži a hladnokrvni Petar iz Zagreba izabrao je san za najbolji put za preživjeti.

Oko pola noći Petar se budi i zabrinuto me, kao liječnika, pita što bi bilo najbolje ako se kojim slučajem ipak brod potopi. Kažem mu da skočiti u hladno more i početi naj snažnije plivati. Ali doktore, u čudu me ponovno pita Petar: pa do obale je deset sati plovidbe čemu skakanje u more i snažno plivanje?

s uzbuđenjem raste i apetit

Odgovaram mu da će se tako najbrže umoriti..... Nakon toga jedno vrijeme svi smo šutili. Negdje oko dva sata iza pola noći ulazimo u zavjetrinu Visa i vrata Komiže. Tad sam se ponovno ohrabrio.

Iako moker do kosti sjedam pored Mile, starog morskog vuka, kojem sam oduvijek vjerovao. ■

Za Vilu piše: Milan Vrkljan

ISO 9001

RAVEL d.o.o.
projektiranje, nadzor i gradnja
Brajkovićev prilaz 13, 10020 Zagreb
tel. 01 655 3628, 01 655 3521
01 655 1816, 01 654 7648
fax. 01 654 7649
<http://www.ravel.hr>
e-mail: ravel@ravel.hr

tiskara

BIROTISAK d.o.o.

tisak
priprema
dizajn
knjigovežnica

Vrandučka 44 • 10000 Zagreb
www.birotisak.hr • birotisa@globalnet.hr

tel.: +385 1 3095 232

fax: +385 1 3095 231

Carinarnica u Otočcu

Ministarstvo financija RH, LS županija i grad Otočac opremili novootvorenu carinarnicu

UOtočcu je sa radom počela Carinarnica koja ima ispostave u Gospiću, Senju, i Donjem Lapcu. Tim činom učinjen je još jedan značajan iskorak u nastavljanju uznapređovalog trenda razvoja Ličko-senjske županije, jedne od najperspektivnijih županija u Hrvatskoj. Vlada RH otvaranjem

gospodarstvenici gubili cijeli radni dan na putovanje do carine u Zadar ili Rijeku te će im carinske ispostave značajno olakšati posao.

Dokazali smo kako se voli Hrvatska u ratu, a dokazujemo to i u miru, između ostalog, novootvorenim nacionalnim institucijama, Institutom za društvena istraživanja »Ivo Pilar«, Institutom za krš, Veleučilištem »Nikola Tesla« u Gospiću, Centrom za obitelj i mladež u Senju, budućom ispostavom Mirovinskog osiguranja u Novalji, kao i vraćanjem više dislociranih službi za mandata koalicijske vlade natrag u županiju. Uvjeren sam da

plinifikaciju, poslovne zone u Gospiću, Otočcu, Brinju, Senju, Novalji, jamstvo su daljnjeg zapošljavanja, čime se ide prema većem standardu i boljem životu građana, rekao je župan Jurković.

U projektu opremanja Carinarnice u Otočcu zajednički sudjelovali Ministarstvo financija RH, Ličko-senjska županija i Grad Otočac. Podržavajući inicijativu gospodarskih struktura Ličko-senjske županije, Vlada RH donijela je odluku o otvaranju Carinarnice u Otočcu s ciljem potpunijeg zadovoljenja potreba gospodarskih subjekata kojima su carinske službe

Carinarnica u prizemlju zgrade HT-a u ulici bana Josipa Jelačića

carinarnice u Otočcu, a u sklopu programa jednakomjernog razvoja zemlje, daje Ličko-senjskoj županiji ključnu ulogu u cjelokupnom razvoju Republike Hrvatske. Carinarnica je tako ne samo iskorak za županiju, nego i preuzimanje dobrog dijela odgovornosti za daljnji razvoj Hrvatske, rekao je dr. Milinović, dodajući kako su dosad

Ličko-senjska županija korača naprijed i u sljedeće četiri godine, izjavio je za Večernji dr. Milinović dok je župan Ličko senjski Milan Jurković kazao da je sve veći izvoz s područja Ličko-senjske županije te da se carinske usluge približavaju ljudima, a poduzetnici mogu rješavati carinske formalnosti i u svom gradu. Uz izgradnju autoceste i skoru

približene i služe kao njihov servis. U otočkoj će carinarnici biti zaposleno oko 30 radnika. Carinarnica i carinska ispostava Otočac smještene su u prizemlju zgrade Hrvatskog Telecoma u Ulici bana Josipa Jelačića. Za pročelnika Carinarnice Otočac imenovan je Mario Barković.

Za Vilu piše: Dražen Prša ■

Karlobaški šahisti sa lijeva stoje: Pavao Rukavina, Marijan Mažuran, Mario Kranjčević; sjede: Nenad Levar, Mario Kukina, Milan Orešković

dodatno opisivanje.

Na prvoj ploči Mažuran je prihvatio žrtvu skakača u 7 potezu što je značilo samo jedno a to je da se trebalo obraniti protivnikovih brzih napada do kojih se došlo ovom žrtvom a ako se to uspije ostati će figura više i spokojna završnica. Mažuran je uspio i bio je to vrlo značajan bod za Karlobag.

Na drugoj ploči Mario Kranjčević majstorski je propisno "nategnuo" protivnika po dijagonali tako da ovome ništa nije preostalo nego da se preda potez prije mata.

Na trećoj ploči, najuspješniji Karlobaški igrač (6,5 iz 9) Nenad Levar ovaj puta nije bio na visini zadatka, naime "progutao" je pola boda u totalno dobivenoj završnici sa 2 pješaka više.

Na četvrtoj ploči Tomislav Čanić nije imao sreće, negdje je u središnjici ispustio tempo i to ga je na kraju stajalo boda.

Na petoj ploči Mario Kukina, "razmontirao" je protivnika i donio važan bod, dok je na posljednjoj

Karlobaški šahisti

Početkom ovog mjeseca u Puli su se odigrala tri posljednja kola ovogodišnje II šahovske lige-zapad u kojoj nastupa i ekipa iz Karlobaga. Ove godine šahisti nisu dobro počeli ligu, nakon tri odigrana prava drugoligaška kola u Umagu ovoga proljeća ŠK Karlobag našao je na posljednjem mjestu. Za to je bilo pruno uzroka, međutim jednostavno najveći je onaj da ekipi kao cjelini nije išlo. Niti oni najbolji igrači nisu uspjeli dolaziti do pobjeda bez kojih nema bodova, a onda mala bodovna zaliha "prikovala" ih je za posljednje mjesto. Već na drugom šahovskom vikendu u Gospiću u svibnju mjesecu, stvari su se počele mjenjati. Isti igrači počeli su pobjeđivati pa se bodovna zaliha počela povećavati i "pobjeglo" se sa posljednjeg mjesta na pretposljednje sa izgledima na opstanak u ligi, jer je

ekipa koja je bila plasirana ispred Karlobaga Vodnjana, imala samo pola boda više a čekao ih je i međusobni susret.

Prije jesenskih posljednjih susreta, koji su održavani u Puli u istoimenom hotelu od 6-7 listopada, najprije je "puknula" vijest da ŠK Kvarner iz Rijeke nije uspio sačuvati status prvoligaša što je pak značilo da će onda iz druge lige ispasti 2 kluba, dodatno je zakomplicirala stvar jer se morala preći i ekipa Vodnjana u posljednja tri kola što je tražilo puni anagažman igrača i veliku borbu jer su i drugi željeli isto kao Karlobag. Tako je u 7 kolu pobjeđena ekipa Vodnjana se 4:2 čime je Karlobag odmakao suparniku za 1,5 bodova, u 8 kolu za još toliko pa je uoči posljednjega kola ipak bilo "sve jasno". Ipak ključna pobjeda bila je ona protiv Vodnjana koja zaslužuje i

ŠK Karlobag na natjecanju u Puli sačuvao mjesto u drugoj šahovskoj ligi - Zapad

šestoj ploči Milan Orešković remizirao. U posljednja dva kola postignuti su rutinski rezultati 3:3 sa Rovinjem i Porečom, što je bilo i više nego dovoljno za očuvanje drugoligaškog statusa. Tako su Vodnjana i Uljanik ispali u III Hrvatsku šahovsku ligu-zapad dok je prvoplasirana ekipa Goranka iz Ravne Gore postala novi prvoligaš, plasiravši se u I b ligu.

Za Vilu piše: Mladen Kukina ■

Ličani bacaju peći na drva kroz prozor

U Bosiljevu otvoreni radovi na izgradnji plinovodnog sustava lika-dalmacija

Ministar gospodarstva Branko Vukelić i potpredsjednik sabora Darko Milinović u Podrebru kod Bosiljeva otvorili su radove na plinifikaciji Like i Dalmacije te izgradnji magistralnog plinovoda Bosiljevo-Split. Glavni plinovod Bosiljevo-Split prolazi kroz 6 županija, dug je 290 km, promjera 50 mm i radnog tlaka 75 bara. Na njega će se vezati 160 km dug odvojnih plinovoda s mjerno regulacijskim stanicama preko kojih će se plinificirati Ogulin, Otočac, Gospić, Gračac, Obrovac, Benkovac, Zadar, Biograd, Pirovac, Šibenik, Drniš, Knin, Trogir i Split. Plinovod će omogućiti transport od 2,5 milijardi prostornih metara prirodnog plina na godinu a njegova predračunska vrijednost je 185 milijuna eura. Predsjednik uprave "Plinacara" Branko Radošević kazao je da će plin u Split stići potkraj 2009. godine dok će se plinovod do Dubrovnika izgraditi do 2011. godine. Radove izvode domaće tvrtke. Vijest o skorom dobivanju plina u domaćinstva Ličani su dočekali s oduševljenjem. Pedesetogodišnji otočanin Stjepan kaže da kad plin stigne peć na drva baca kroz prozor.

Potpredsjednik sabora Milinović kaže da će se Ličani i dalje grijati na drva no ne u tolikoj mjeri kao do sada.

počevši od šunke pečene u kruhu, mozzarelom, telećeom koljenicom alla peka, biftekom, ražnjićima,

Plinifikacijom Like uveliko će se smanjiti potrošnja drvene mase čime će se sačuvati šumski resursi, kaže Milinović. Za oko stotinjak uzvanika zagrebački catering "Party time" pripremio je 300 vrsnih specijaliteta

raznim salatama, savijačama, kolačima i izabranim vrstama vina i sokova.

Za Vilu piše: Dražen Prša

RESTAURANT *Stara poštarica*

Otvoreno 10.10.1987. godine na 100. rođendan Zvonimira Pape Rogoza

ZAGREB
Ogrizovićeva 8
Trešnjevka

vl. Marko Jurković

Domaća lička kuhinja – roštilj na drveni ugljen

Osvježite se uz pivo po izboru
Izdvajamo: Ožujsko - svijetlo i tamno
Velebitsko - svijetlo, tamno, kasačko

Očekujemo vas na: domijencima, svečanim ručkovima, zarukama, svadbama, krštenjima, ...

Zaželite li se domaćih ličkih specijaliteta, ...

ne izlazite iz Zagreba - navratite kod nas !

Birajte mjesto
u jednoj od tri sale ili
prostranoj natkrivenoj terasi!

DOKAZ KVALITETE SU MNOGI GOSTI IZ JAVNOG ŽIVOTA
PA TAKO I LEGENDARNI ZVONIMIR ROGOZ
KOJI JE IMAO I SVOJ STOL
U SALI KOJA JE DOBILA IME PO NJEMU
U ISTOJ SALI JE 1990. GODINE OSNOVANA
UDRUGA LIČANA "VILA VELEBITA"

lički sir Škripavac
velebitski ovčji sir
lički krasnarski sir
lička palenta s kajmakom
plata Kozjak
domaći lički pršut
domaći kulen
kuhana prepeličja jaja

ličke mesne okruglice
ličke pečenice
ličke češnjovke
lički lonac
domaće krvavice
piletina, puretina
zec na lovački
jela sa roštilja

riblji specijaliteti
špageti
gulaši
kuhana i sušena janjetina
janjetina s ražnja
odojak s ražnja
razne salate
domaće slastice ...

Informacije na tel: 01/382 00 23, 01/382 04 22, mob: 01/382 00 23

design: www.shts.pondi.hr

**blis
vijesti**

Što je biskup Bogović rekao o mogućnosti koalicije HDZ-a i SDP-a?

"Što se toga tiče, ja bih podržao svaku koaliciju koja je u prilog ovoga naroda i ove države. To znači ako bi jednu i drugu stranku povezivao svenacionalni interes, koji bi im uvijek bio u prvom planu. Za tako nešto treba više altruizma od količine koju pokazuju naše stranke. Franjo Tuđman je povjerovao u tu mogućnost i

povezao se s partizanima (čak i udbašima koji su ga zatvarali) i s domobranima, i s mnogim drugima, ali ne da nastave međusobne sukobe, nego da prepoznaju u zajedničkoj suradnji zajedničko dobro. Ja nisam odbacio mogućnost ponovnog takvog približavanja. Dapače sam uvjeren da je veoma potrebno krenuti od nepomirljivih stavova prema isticanju potrebe pomirenja. U tom duhu ću pozdraviti približavanje HDZ-a i SDP-a."

Mile Bogović

"Vila Velebita" u Brinju

Načelnik općine Brinje Ivan Lokmer primio članove Udruge Ličana

Članovi Udruge Ličana „Vila Velebita“ prošli je mjesec bila u posjeti Općini Brinje. U vrlo ugodan ali u koristan posjet primio nas je načelnik Ivan Lokmer. U radnom dijelu sastanka dogovorena je suradnja „Vile Velebita“, i Općine Brinje. Načelnik Lokmer izrazio je veliko zadovoljstvo posjetom članova „Vile“, i podržao je ideju o ponovnom susretu. Predsjednik

„Vile Velebita“ doc. dr. Milan Vrkljan tom prigodom poklonio mu je skulpturu Ante Starčevića i Nikole Tesle rad akademskog slikara Ivana

Golca. U posjet Brinju bili su prof. dr. sc. Ivan Šimunić, prof. Petar Rajković i Nikola Kostelac direktor tvrtke „Gepot“.

Nakon radnog dijela svi skupa uputili smo se u razgledavanje Brinja. Posebno nas je impresionirao i oduševio novouređeni i restaurirani dvorac Sokolac, mjesto boravka stare Hrvatske plemićke obitelji Frankopan. Na odlasku iz Brinja zaustavili smo se kod nadaleko čuvenog spomenika „Minera“.

Za Vilu piše: dr.sc. Ivan Šimunić

Vila Velebita za trajno obilježavanje imena **Dubravka Šaka** u gradu Gospiću

Udruga Ličana "Vila Velebita" iz Zagreba organizirano je obišla mjesto završnih borbi za oslobođenje Gospića 1991. godine. Na prilazu Metku, Hrvatski dragovoljci nakon protjerivanja Srpske vojske iz okolice Gospića bili su zaustavljeni. Oklopno vozilo Hrvatske vojske "Krešimir" na ovom mjestu pogođeno je iz tenka. Tom prilikom u oklopnjaku su bili: **Rudolf Jovanović, Ivan Husnjak, Mijat Vujnović, Ivica Novak, Velibor Vlanić, Zoran Kršić, Ivan Ban, Željko Bešlić i Dubravko Šaka**. Uz šest teško ranjenih Hrvatskih vojnika, u oklopnjaku je na taj dan poginuo dragovoljac **Dubravko Šaka** iz Zagreba. Vila Velebita će uputiti zamolbu nadležnim institucijama da se ime dragovoljca iz Zagreba Dubravka Šake, trajno obilježi u povijesti grada Gospića.

Gospić, 26. rujna 2007. – U okviru programa simpozija *Identitet Like* (Gospić, 26.-29. rujna 2007.) na Trgu Stjepana Radića u Gospiću otvoren je (peti) područni centar Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar. Blagoslov novih prostorija obavio je biskup gospićko-senjski mons. dr. Mile Bogović. (D. T.)

Pozdravne riječi okupljenim uzvanicima uputili su Milan Kolić, gradonačelnik grada Gospića i Milan Jurković župan Ličko-senjske županije. O ulozi petog (gospićkog) područnog centra u okviru mrežnog ustroja Centara Instituta Ivo Pilar govorio je prof. dr. sc. Vlado Šakić,

ravnatelj Instituta. Nazočnima je obećao skoro iscrpnu znanstvenu monografiju o gradu Gospiću. Centar je otvorio i o strategiji razvoja mreže područnih centara Instituta Ivo Pilar govorio dr. sc. Nevio Šetić, predsjednik Upravnog vijeća Instituta i izaslanik ministra znanosti obrazovanja i športa Draga Primorca.

Nazočnima se obratio i dr. sc. Željko Holjevac, ravnatelj gospićkog P o d r u č n o g centra. Prostorije je blagoslovio biskup Gospićko-senjski mons. dr. Mile Bogović. Pri tome je napomenuo da se nakon odlaska Turaka na ličko područje v r a ć a j u v a ž n e institucije. Tako je nakon Domovinskog rata u Gospiću u s p o s t a v l j e n o županijsko središte, a on sam je 2000. godine vratio štap krbavskih biskupa natrag iza Velebita (tj. osnovana je biskupija), a evo konačno dolaze I z n a n s t v e n i c i.

*Za Vilu piše:
dr.sc. Željko Holjevac*

**blis
vijesti**

**Kanjon rijeke
Like mjesto
okupljanja ljubitelja
netaknute prirode**

Rijeka Lika postala je meka za mnoge ljubitelje netaknute prirode. Ovdje se godinama ljeti skupljaju i kampiraju ljubitelji prirode iz Austrije, Italije, Njemačke. Zadnjih godina tu se okuplja desetina ribiča koji svoju strast za ribolovom i ljubav za netaknutom prirodom nalaze upravo ovdje.

16 godina od srpskog zločina u Širokoj Kuli

Široka Kula, 13. listopada 2007. Subota, u naselju i župi sv. Mateja apostola u Širokoj Kuli kod Ličkog Osika obilježena je tužna obljetnica, 16 godina od tragičnog stradavanja 40 mještana Široke Kule i okolnih mjesta. Ubili su ih pobunjeni Srbi a do sada je pronađeno 24 ubijenih, dok se za grobovima 16 njih još uvijek traga. Do sada još nitko nije odgovarao za tragičnu smrt 40 civila.

Komemoracija je započela kod spomen obilježja žrtvama Domovinskog i Drugog svjetskog rata polaganjem vijenaca i molitvom. Od pozvanih mnogih državnim institucija odazvao se jedino izaslanik Ministarstva Obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti pukovnik Ivan Grujić koji je nazočio u ime ministrice Jadranke Kosor, a nazočile su i delegacije

Ličko-senjske županije i grada Gospića. Komemoraciju je otvorila ispred mjesnog odbora Ivanka Vojvodić, dok su učenici 7. razreda osnovne škole iz Ličkog Osika zapalile 13 svijeća simbolički u znak sjećanja na tragično ubijenu Vericu Nikšić koja je u trenutku svoje nasilne smrti imala samo 13 godina i išla bi u 7. razred. Nakon molitve za pokoj žrtava župnika Široke Kule vlč. Luke Blaževića, u župnoj crkvi je služena misa koju je predslavio župnik Sinca Pejo Ivkić u suslavlju mjesnog župnika i župnika i dekana Gospića i vojnog kapelana Antuna Luketića. On je poručio da žrtve ubijenih širokokuljana nisu uzaludne ako mi od njih ne naučimo. Njihova su tijela umrla ali ne i duše koje će živjeti u nama.

Za Vilu piše: Draženko Tomić

Sabor mladih u Ogulinu

Ogulin, 13. listopada 2007. - 23. sabor mladih katolika Gospićko-senjske biskupije, održan je u župi sv. Križa - Ogulin. Susret je započeo pozdravom domaćina župnika i dekana ogulinskog i biskupijskog povjerenika za mlade mr. Tomislava Rogića, a središnje predavanje za blizu stotinu gostiju održao je povjerenik za mlade Varaždinske biskupije vlč. Damjan Koren.

Kao domaćin narednog nacionalnog susreta mladih koji će se održati 26. i 27. travnja 2008. godine u Varaždinu pod geslom „Bijahu postojani“ vlč. Koren je progovorio mladima Gospićko-senjske biskupije o uzrocima zašto evanđelje i riječ Božja danas nalazi teži put do mladih i nisu atraktivni. On je to objasnio vanjskim i unutarcrkvenim razlozima. Vanjske razloge je

podijelio u 4 skupine a to su obilježja postmodernističkog društva, nestanka centara vrednota, nestanka svakog ograničenja kao i izmjenom društvenih vrednota. Razloge je našao i u unutarcrkvenim posljedicama. Upravo će se time baviti nacionalni susret katoličke mladeži u Varaždinu a cilj je vratiti se na temelje prvotne crkve koja se bazirala na nauku apostolskom, zajedništvu, lomljenju kruha i molitvi. Upravo su na tim cjelinama i sačinjene 4 kateheze koje su već

pripremljene u priručniku i knjizi za budući skup. On ima za cilj okupiti mlade, pripremiti mlade na župama te ih ohrabriti pred susret. Sabor mladih gospićko-senjske biskupije je nastavljen svetom misom u župnoj crkvi koju je predslavio vlč. Koren u suslavlju župnika i dekana ogulinskog mr. Tomislava Rogića i generalnog vikara gospićko-senjske biskupije mons. mr. Tomislava Šporčića.

Nakon pauze u popodnevnim satima održan je radni dio Sabora katoličke mladeži. Predsjednica Sabora Iva Dasović i član predsjedništva Silvestar Petrov izvijestili su nazočne o svom susretu s papom Benediktom XVI. u Loretu u grupi s mladima iz cijele Hrvatske. Sabor je donio odluku o akciji u Došašću

Za Vilu piše: Draženko Tomić

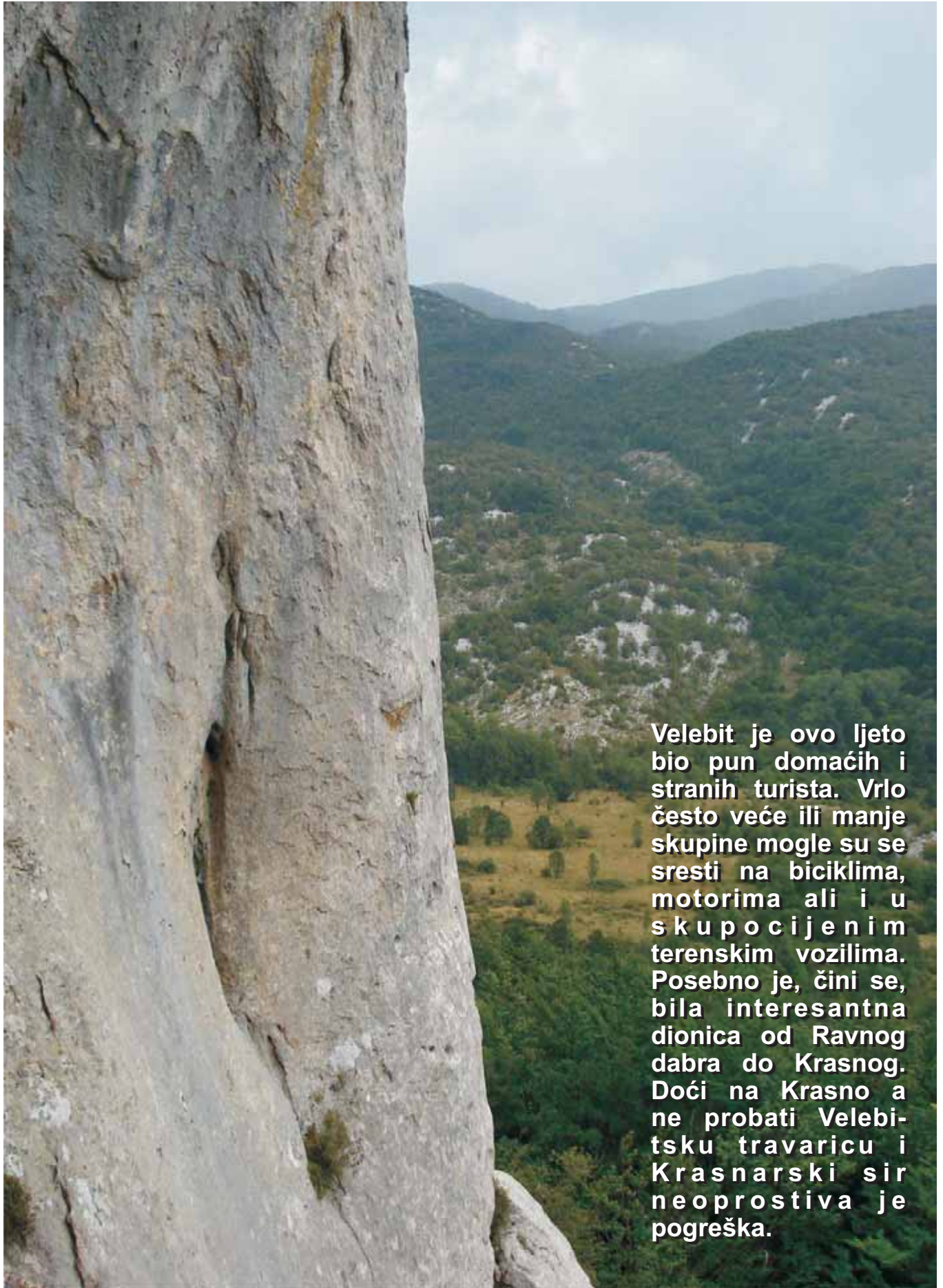

Susret s djecom iz Osnovne škole "Ante Starčević" Klanac

Udruga ličana „Vila Velebita“ posjtila je Gospić i manifestaciju „Jesen u Lici“ Predsjednik udruge dr Milan Vrkljan nije propustio priliku i poslikao se s djecom iz osnovne škole „Ante Starčević“ iz Klanca. Obiteljski Vrkljani potječu iz ovog kraja i posebno nas je u Udruzi razveselilo naknadno došlo pismo ravnatelja škole Dragutina Pećine koji izražava svoje veselje povodom ovog susreta.

Velebit je ovo ljeto bio pun domaćih i stranih turista. Vrlo često veće ili manje skupine mogle su se sresti na biciklima, motorima ali i u skupocijenim terenskim vozilima. Posebno je, čini se, bila interesantna dionica od Ravnog dabra do Krasnog. Doći na Krasno a ne probati Velebitsku travaricu i Krasnarski sir neoprostiva je pogreška.